

Una nova Neus

u P 22 de
formatge 4
ut 80

M'agradaria parlar-vos de la nova Neus, una noia que ha après a estimar la seva família, a apreciar els seus amics i a assaborir cada moment que li regala la vida.

Fa dos anys, jo era com qualsevol altre noia que pugueu conèixer, m'enfadava si no tenia suficients «likes» o «followers» a «instagram», m'amoïnava si el noi m'agradava no em feia cas o si no era prou popular a classe.

Al poc temps de començar primer de carrera vaig veure que perdia pes, i per les tardes estava realment cansada. Després dels exàmens vaig baixar a casa dels pares a passar un cap de setmana.

La mare estava molt preocupada deia que alguna cosa no anava bé i el dilluns no em va deixar anar a la facultat i em va portar a l'hospital.

Vaig entrar per urgències i em van començar a fer tot de proves. Es van encendre totes les alarmes, els indicadors deien que tenia càncer.

A les dues setmanes em van treure un tumor del pit esquerra, gràcies a Déu, l'havíem agafat a temps i no havia fet metàstasi. Pensareu que el conte s'ha acabat, però no és així, sis sessions de quimioteràpia em van deixar destrossada, els vòmits i marejos eren freqüents, per no parlar del meu cap de bola de billar.

En tot aquest calvari, només recordo dues situacions que em feien venir ganes de viure, quan estava amb els meus pares i quan em venien a veure la Júlia i la Laia, les meves millors amigues. Mai oblidaré el dia que van venir a casa amb el cap afaitat, em van dir que ho passaríem juntes, i així ha sigut. Mentre vaig fer les sessions de quimioteràpia, es van afaitar igual que ho estava jo i quan vaig poder tornar a classe, ho vam fer les tres sense pèl i ens el vam deixar créixer juntes.

La vida és com una muntanya russa, plena de girs inesperats, que et porta sense previ avís i d'una sacsejada a una realitat desconeguda. Val la pena saber estimar, respectar els altres, passar temps amb qui t'importa, gaudir de cada moment encara que sigui petit. Una abraçada, un petó o una floreta poden arribar a ser el millor regal.

Quan tens una experiència que t'obre els ulls a la inevitable caducitat de la vida, et fa valorar moltes coses que abans donaves per fetes i et fa relativitzar altres coses que abans et semblaven importants.

Aquesta és la nova Neus, una noia senzilla que gaudeix dels seus pares, amics i que viu l'avui, doncs demà ja viurà el demà.